

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, sattes Sagens Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 28 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til 2den Behandling af Sagen, maa jeg bede afgivne inden imorgen Aften.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Udkast til Lov, hvorved den almindelige Betingelse for Arveret nærmere bestemmes. Denne Sag er ligeledes til 1ste Behandling.

Da Ingen begjærede Ordet, afstemtes Sagens Dvergang til 2den Behandling og vedtoges eenstemmig med 28 Stemmer.

Formanden: Endringsforslag, som ønskes stillede til 2den Behandling af dette Lovudkast, maa jeg ligeledes bede afgivne inden imorgen Aften.

Den sidste Sag paa Dagsordenen angaaer Udkast til Lov om nærmere Bestemmelser med Hensyn til Straf af Forbedringshuusarbejde. Denne Sag er ligeledes til 1ste Behandling.

Lehmann: Da jeg i alt Væsentligt er enig i det forelagte Lovudkast, er det kun nogle smaa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre, hvilke muligens kunde fortjene lidt Overveielse. Det er i § 1 fastsat, at herefter skal enhver Straf, der efter de hidtil gjældende Love skulde fastsættes til Fugthusarbejde paa 6 Aar eller kortere Tid, altid affones med Forbedringshuusarbejde. Den ærede Justitsminister gjorde ved Sagens Forelæggelse opmærksom paa, at den yngre Lovgivning allerede har viist en stærk Tendents til at tilveiebringe en fast Grændse imellem Straf af Forbedringshuusarbejde og Fugthusarbejde, hvilken ved ældre Love er sat temmelig vilkaarlig og tilfældig, saaledes at det førstnævnte Strafarbejde er gjældende for det store Fleertal af mødende Tilfælde, hvor Straffen er idømt paa 5 Aar eller derunder. Jeg

troer ogsaa, at de Grunde, der ere anførte for en Forandring af Grændsen, og som yderligere ere udviklede i Motiverne, ere fuldkommen tilstrækkelige. Derimod skjønner jeg ikke, hvorfor man ei med det Samme skulde faae den anden Sætning udtalt, at alt Strafarbejde over 6 Aar skal affones i Fugthuset. Det kan skee ved en ganske lille Tilføielse til § 1 og ved Udelukkelse af § 4. Der søges forgjæves i Motiverne efter Grunde, hvorfor dette ikke skulde bestemmes, og det forekommer mig, at naar nu allerede Tidsgrændsen af 5 Aar for saagodtsom alle Tilfælde af gyldige Grunde forhøies til 6 Aar, saa ligger det saa nær at sige, at overalt, hvor Strafarbejde idømmes indtil 6 Aar, skal det affones i Forbedringshuset, og overalt, hvor det idømmes paa over 6 Aar, i Fugthuset, — at jeg ikke indseer, hvorfor man ikke skulde gjøre det, og navnlig kan jeg ikke see nogen Grund i de specielle Loves særegne Beskaffenhed, der tilfældigvis ikke ere rammede af denne, som det forekommer mig, fuldkommen fornuftige Bestemmelse. Hvis altsaa den ærede Justitsminister ikke har noget særegent Motiv til at ønske Forbedringshuusstraf i over 6 Aar bevaret for de ganske enkelte Forbrydelser, for hvilke den nu kan idømmes, saa mener jeg, at man her med meget ringe Bømpelse kunde opnaae, at forvirrede og aldeles tilfældige Bestemmelser — der ligger jo undertiden et heelt Aarhundrede imellem de forskjellige herhenhørende Love — bleve afløste af en simpel og korrekt Regel, der i dette Tilfælde saameget mere maa anbefale sig, som Forskjellen imellem de to Straffemaader ikke længer blot er den samme som før, — at den ene er mere graverende med Hensyn til Gren, — men refererer sig til to bestemte Systemer, som vi Alle kjende under Navn af det Philadelphiske og det Auburnske, der i Praxis successtvt maae indføres, saavidt Localiteterne tillade det, men i Lovgivningen strax kan fastsættes. Det vil nu vel være den nye Straffelovs Sag at opstille en saadan Regel, og der er ingen Tvivl om, at den vil findes deri; der vil da derfor heller ikke nu være nogen Anledning til at gjøre særlige Strid for at fremkalde en anticiperende Regel; men naar man er saa nær ved Bestemmelsen, naar Regelen er saa simpel og klar, og naar den støtter sig til en saa væsent-